

[Garsten Raft.]

sandpumpningsmateriel? Jeg ville være taknemlig, om ministeren en dag ville gå ud og se på disse ting. Jeg har hørt ministeren sige, at nedbrydningen skyldes kystens form. Det vil jeg benægte uden videre. Hvis den skyldtes kystens form, havde Strandvejen ikke eksisteret i dag. Hvis årsagen havde været kystens form, også før der eksisterede sandpumpere og ministre, og hvad der ellers er involveret i denne sag, havde Strandvejen ikke eksisteret; der er ikke nogen grund til at tro andet. Sandpumperarbejdet derude viser, at det er den fastsatte afstand, der er for lille. Nu skal vi altså blot lade denne historie fortsætte, og jeg kan komme igen næste år og gøre opmærksom på, at nu er der yderligere ædt så og så mange hundrede kvadratmeter, og så begynder husene at falde derude.

Jeg beder den højtærede minister om ikke at henholde sig til de ganske bestemte myndigheder, som allerede er engageret i denne sag, men beder ham som demokratisk minister — det er derfor, vi har det system — at tage sagen i sin egen hånd og undersøge den. Jeg tror, han vil opdage, at det er rigtigt, hvad jeg siger: til trods for en ganske nylig af kystfredningsmyndighederne fastsat afstand brydes kysten ned på en sådan måde, at det betyder udgifter på titusinder og titusinder af kroner måned efter måned for de pågældende mennesker, rent bortset fra, at ikke så få huse i de kommende år antagelig vil være i fare for at blive helt nedbrudt af vandet, som går ind over de gamle haver. Nu holder de mennesker meget af deres hjem, og de er meget bekymrede over forholdene. Man spørger, om de ikke kan tage en ny kystfredningskommission. De siger: hvorfor skal vi gøre det? Det er ikke mere end to-tre år siden, at den afstand blev fastsat, som nu viser sig at være for lille.

Jeg tror, det er et tilfælde, hvor en demokratisk minister vil sige: skal jeg ikke se på de ting selv? Så kunne ministeren efter min mening måske ikke til embedsmændene, men til videnskabsmændene rette det spørgsmål: er der ikke efterhånden kommet for stor spændvidde mellem det moderne sandpumpningsmateriel og de gammeldags afstande, man bruger ved sådan

en kystfredningshistorie? Jeg tror, ministeren ville få den besked, at det er der.

Efter min mening er det nødvendigt, at der gribes ind, nødvendigt, at man sørger for, at dette standses, ikke de steder, hvor der ikke pumpes, og hvor der ikke rejses nogen sag, men de steder, hvor der pumpes, og hvor landet brydes ned dag for dag.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Det, jeg vil tale om, koster penge, men meget få penge, og disse penge omsættes til produktivt arbejde, til arbejde, der redder menneskeværld, skaber arbejdskraft og sparer offentlige udgifter. Det er foreningen „Ring i Ring“, det drejer sig om. Den har påtaget sig en af de vanskeligste opgaver, nemlig at rehabilitere alkoholskadede. Arbejdet foretages af tidligere alkoholskadede, der ud fra den forståelse, de har af problemet, kan hjælpe dem, der er i nød. I forskellige læger har de en energisk og varmhjertet støtte. Det er udmærket med antabusklipnikker, men de kan ikke stå alene, hvis de skal bære tilstrækkelig frugt; der skal fortsat en behandling til i form af gruppearbejde inden for de alkoholskadedes rækker, de anonyme alkoholikere, som de kaldes bl. a. i Amerika.

Interessant er det at se, at ekspertberetningen om bekæmpelse af alkoholisme fra De Forenede Nationers verdenssundhedsorganisation ved siden af lægelig, psykiatrisk behandling peger på betydningen af, at et sådant patientsammenslutningsarbejde finder sted, som „Ring i Ring“ hos os har udført igennem otte år; et lignende arbejde udføres for øvrigt af tilsvarende foreninger i flere andre lande, f. eks. i Norge, Sverige og Amerika. Jeg har haft lejlighed til at se, hvad dette arbejde har betydet for et menneske. Jeg har set, hvorledes den pågældende, når han blev fristet, aldrig behøvede at føle sig ene og forladt, men blev hjulpet op af sine kammerater og en opofrende læge; kammeraterne følger hinanden, så vidt det er muligt. Og jeg har set, hvorledes han fik en livsopgave i at hjælpe andre, der havde det svært.

Jeg har besøgt „Ring i Ring“'s ambulatorium på Blegdamshospitalet, set den overvældende søgning i små bitte lokaler, set den utrættelige læge, dr. Kaj Alstrup, og